

urbroj: 580-09/65-2020-019 od 27. studenog 2020. koje je predmet ovosudnog postupka pod poslovnim brojem: UsII-82/21. Smatra da je navedenim postupanjem tuženik povrijedio elementarno pravo ne bis in idem. Osim navedenog ističe da je tuženik pogrešno primijenio materijalno pravo donoseći osporenu odluku jer rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, a niti je tuženik proveo ispitni postupak. Navodi kako ostaje kod svih navoda iznesenih tijekom upravnog postupka koji je prethodio ovom upravnom sporu. Predlaže ovom Sudu da nakon uvida u tužbu i priklopa predloženih dokaza donese presudu kojom će poništiti osporeno rješenje tuženika i obvezati istog da mu naknadi troškove upravnog spora, odnosno da donese presudu kojom će rješenje tuženika oglasiti ništavim i obvezati tuženika da mu naknadi troškove upravnog spora.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje kod svih navoda iz osporenog rješenja. Ističe da je suprotno navodima tužitelja, proveo ispitni postupak sukladno relevantnim propisima, te je tijekom postupka poticao tužitelja na aktivno držanje u postupku pozivajući ga da iznose svoju obranu i predloži dodatne dokaze ako ih ima kako u pisanom obliku tako i usmeno na glavnoj raspravi. Nadalje navodi da se u konkretnom slučaju ne radi o povredi pravila "ne bis in idem", nego je riječ o tome da je tuženik pokrenuo postupak protiv tužitelja kao pravnog slijednika Pivovare Osijek d.o.o. jer je tužitelj preuzevši sve pravne odnose svog pravnog prednika, između ostalog preuzeo i odgovornost za nedostavu podataka odnosno povredu članka 63. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja od strane svog pravnog prednika, Pivovare Osijek. Iz navedenih razloga predlaže da se tužbeni zahtjev odbije.

4. Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.; dalje: ZUS) odgovor na tužbu dostavljen je tužitelju.

5. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Odlučujući o navodima tužitelja da već postoji pravomoćna odluka tuženik donesena u upravnom sporu u istoj stvari, Sud je izvršio uvid u ovosudni spis poslovni broj: UsII-82/21, kao i u spis tuženika dostavljen uz odgovor na tužbu u ovom upravnom sporu. Uvidom u navedene spise predmeta proizlazi da je tuženik pokrenuo postupak protiv poduzetnika Osječka pivovara d.d. Osijek koji je okončan rješenjem Klasa: klasa: UP/I-034-03/20-03/001, urbroj: 580-09/65-2020-019 od 27. studenog 2020. i kojim se utvrđuje da navedeni poduzetnik nije postupio po uredno zaprimljenim zahtjevima tuženika od 28. studenog 2018. i 30. siječnja 2019. čime je, u razdoblju od 26. veljače 2019. do 27. studenog 2020. u neprekinutom trajanju, postupio protivno odredbi članka 32. točke 1.a) i b) Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja i time ostvario obilježje djela iz članka 63. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja te mu je izrečena upravno-kaznena mjera u iznosu od 10.000,00 kn s rokom izvršenja 15 dana od dana pravomoćnosti rješenja. Protiv navedenog rješenja tužbu je podnio tužitelj Osječka pivovara d.d. Osijek, a presudom, poslovni broj: UsII-82/21-5 od 10. ožujka 2021. odbijen je tužbeni zahtjev za poništavanje i oglašavanje ništavim rješenja tuženika i odbijen je zahtjev za naknadu troškova upravnog spora.

7. Nadalje, iz spisa proizlazi da je tuženik u predmetu, Klasa: UP/I-034-03/20-03/002 pokrenuo postupak i protiv Pivovare Osijek d.o.o. koji je u vrijeme pokretanja postupka bio zaseban pravni subjekt. Međutim, navedeni postupak je obustavljen rješenjem od 29. rujna 2020., budući da je poduzetnik Pivovara Osijek d.o.o. pripojen Osječkoj pivovari d.d. Prema odredbama Zakona o trgovačkim

društvima pripajanjem društva sve obveze prelaze na društvo preuzimatelja, dakle u konkretnom slučaju, obveze društva Pivovara Osijek d.o.o. su prešle na tužitelja. S obzirom da prednik tužitelja nije postupio po uredno zaprimljenim zahtjevima tuženika od 28. studenog 2018. i 30. siječnja 2019. (za dostavom podataka važnih za ispitivanje tržišta i utvrđivanja stanja na tržištu) što je tuženik utvrdio uvidom u obavijest Hrvatske pošte d.d., a niti je po istima postupio tužitelja od dana pripajanja pa do dana donošenja osporenog rješenja, to je tuženik imao osnove donijeti osporeno rješenje. Nadalje, iz spisa predmeta, suprotno navodima tužitelja, proizlazi da je tuženik proveo ispitni postupak, na način da je tužitelju dostavio obavijest o utvrđenom činjeničnom stanju, pozvao ga da dostavi pisanu obranu te predloži dodatne dokaze te je tuženik održao glavnu raspravu, čim je tužitelju omogućio očitovanje o svim odlučnim činjenicama, kao i o utvrđivanju uvjeta za izricanje upravno- kaznene mjere, dok tužitelj nije dostavio tražene dokaze.

8. Slijedom navedenog proizlazi da se u konkretnom slučaju ne radi o presuđenoj stvari kako to tužitelj pogrešno smatra u tužbi zbog čega se tužbeni navodi ne mogu ocijeniti osnovanim i od utjecaja na drukčije rješenje predmetne upravne stvari.

9. Slijedom navedenog, trebalo je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a riješiti kao u izreci.

10. Zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora odbijen je na temelju odredbe članka 79. stavka 4. ZUS-a.

U Zagrebu 20. listopada 2021.

Predsjednica vijeća
Blanša Turić, v.r.

Za točnost otpravka - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić

